

[Aksel Larsen.]

lettelse i indkomstskatten for mellemindkomsterne.“

Der er næsten løfte om skattelettelse til alle. Hvis pengene til det også skal komme fra den 10 pct.s meroms, ved jeg snart ikke, hvor mange gange man vil anvende disse penge. Men lad dette være nok.

Finansministeren bad om velvillig behandling; man har formentlig forstået, at min velvilje kan rummes på en meget, meget lille plads. Afgørende for dette lovforslags skæbne bliver formentlig forhandlingerne om en skattereform i det hele taget; det lovforslag, vi nu behandler, har egentlig ikke noget som helst at gøre med tanken om en skattereform, men naturligvis kan lovforslagets skæbne påvirkes af, hvilket resultat forhandlingerne om skattereformen giver, og disse forhandlinger vil blive ført under behandlingen af andre forslag og i et andet udvalg; men vi vil i hvert fald i det udvalg, der måtte blive nedsat om dette lovforslag, villigt og med energi arbejde for en undersøgelse og revision af hele forbrugsskattesystemet — det kan tiltrænges — uden at dette betyder, at vi anser en moms for absolut nødvendig, endsige ønskelig.

Rimstød: Den enorme skatteomlægning, som en merværdiafgift vil være udtryk for, kan ikke drøftes tilfredsstillende, uden at man samtidig forsøger at klare op, efter hvilke linjer man ønsker at udnytte de muligheder for en reform på andre skatteområder, som herved tilvejebringes.

Dette er et referat af en del af den tale, som hr. Baunsgaard holdt, da vi første gang debatterede forslag om merværdiafgift — det findes i Folketingstidende 1964-65, sp. 5460. Når jeg har refereret så udførligt, er det, fordi jeg gerne vil understrege gennem en andens udtalelser end mine egne, at den skattemæssige problemstilling næsten til trivialitet vedbliver at være den samme her i tinget, man kan fristes til at sige år efter år. For det er jo helt rigtigt, at vi slet ikke seriøst kan debattere denne almindelige omsætningsafgifts fortræffelighed eller ikke fortræffelighed, hensigtsmæssighed eller ikke hensigtsmæssighed og gennemførlighed eller ikke gennemførlighed, uden at vi drøfter det alt sammen i forbindelse med den skatte-

reform, som alle taler om, men som ingen, og allermindst regeringen, gør noget ved.

Jeg vil tro, finansministeren selv er klar over, at intet flertal i denne sal vil medvirke til at føre dette hans forslag frem til lov, før man kan få fuld klarhed over, hvilke tanker regeringen gør sig om anvendelsen af de milliarder, som en sådan lovgivning åbner mulighed for at tage ud af borgernes lommer. Jeg kan videre tænke mig, at finansministeren forstår, at efter den redegørelse, han i tirsdags gav folketinget vedrørende statsbudgetteringen i den kommende 3-årige periode, vil det ikke blive nemmere for ham at få lagt hånd på disse midler uden at give skudsikre garantier for deres rette disponering.

Når finansministeren ganske åbent tilkendegiver, at staten for sit vedkommende vil møde frem med udgiftsstigninger i de kommende 3 år, der tilsammen vil andrage 16-18 pct., medens der i produktionen kun er dækning for forbrugsstigninger på omkring 12 pct. i samme tidsrum, så betyder det jo, at befolkningens forbrug må reduceres tilsvarende, hvis regnestykket skal gå op, sådan som det økonomiske råds formandskab jo henstiller at det skal. Men med den lønpolitik, vi fører, som staten går i spidsen for, og som er godt i gang med at ødelægge vor konkurrenceevne i udlandet, er en forbrugsreduktion i befolkningen simpelt hen utænkelig. Alle har penge i et omfang, som det ikke tidligere har været kendt, men pengene skal bruges, ellers tager inflationen dem, det er jo det korte og det enkle ræsonnement.

Men når nu dette lovforslags skæbne er så stærkt knyttet til den skattereform, som regeringen med sit kildeskatteforslag stadig kun serverer for os i form af stene for brød, kan man jo spørge, hvorfor vi nu for tredje gang skal slås med et forslag, som har så svært ved at stå alene. Ja, bevares, hver gang det fremsættes, bliver det mere og mere teknisk fuldkomment, men også mere og mere indviklet. Er det, for at vi skal beundre disse finansministerielle kraftpræstationer, eller er det, for at vi skal glæde os over vore embedsmænds utvivlsomme dygtighed på det skattetekniske område, eller er det regeringstaktik, måske et udmattelsesforsøg? Jeg ved det ikke, men det forekommer mig, at vi spilder tiden, at vi